

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА

Адаптация по приказката Червената шапчица
на Шарл Перо

Живяло някога едно момиченце, което не се разделяло с червената си шапчица и всички го наричали Червената шапчица. Веднъж майка му изпекла питки и рекла:

– Научих, че баба ти е болна. Занеси ѝ тези питки да се подкрепи!

Червената шапчица тръгнала по пътеката, която минавала през гората.

ИЗВЕДНЪЖ ПРЕД НЕЯ ИЗСКОЧИЛ ОГРОМЕН ВЪЛК И ИЗВИКАЛ:
– ЗДРАВЕЙ, МОМИЧЕНЦЕ! КЪДЕ СИ СЕ ЗАБЪРЗАЛО ТАКА?

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА КАЗАЛА, ЧЕ НОСИ ПИТКИ НА БОЛНАТА СИ БАБА.

– АЗ СЪЩО ЩЕ Я НАВЕСТЯ – ИЗРЪМЖАЛ ВЪЛКЪТ. – ТИ ТРЪГНИ ПО ТОЗИ ПЪТ, А АЗ ЩЕ МИНА ПО ОНЗИ, ДА ВИДИМ КОЙ ЩЕ СТИГНЕ ПРЪВ!

ВЪЛКЪТ ХУКНАЛ ПО НАЙ-ПРЕКИЯ ПЪТ КЪМ ДОМА НА БАБАТА. ЩОМ СТИГНАЛ ТАМ, ПОЧУКАЛ НА ВРАТАТА И СЕ ПРЕСТОРИЛ НА ВНУЧКА Й.

– ДРЪПНИ РЕЗЕТО И ВРАТАТА ЩЕ СЕ ОТВОРИ – РЕКЛА БАБАТА И ЗВЯРЪТ СЕ ВТУРНАЛ ВЪТРЕ.

ДОБРЕ, ЧЕ ТЯ УСПЯЛА ДА СЕ ЗАКЛЮЧИ В ГАРДЕРОБА.

ВЪЛКЪТ СЕ ЗАЧУДИЛ КАКВО ДА ПРАВИ, СЛЕД КОЕТО НАХЛУПИЛ НОЩНАТА ШАПКА НА БАБАТА, СЛОЖИЛ ОЧИЛАТА Й И ЛЕГНАЛ В ЛЕГЛОТО. СКОРО ДОШЛА И ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА. ЩОМ ВЛЯЗЛА В СТАЯТА, ТЯ ПОПИТАЛА:

– БАБО, ЗАЩО СА ТИ ТОЛКОВА ГОЛЕМИ УШИТЕ?

– ЗА ДА ТЕ ЧУВАМ ПО-ДОБРЕ – РЕКЪЛ ВЪЛКЪТ.

– БАБО, ЗАЩО СА ТИ ТОЛКОВА ГОЛЕМИ ОЧИТЕ?

– ЗА ДА ТЕ ВИЖДАМ ПО-ДОБРЕ.

– БАБО, А ЗАЩО СА ТИ ТОЛКОВА ГОЛЕМИ ЗЪБИТЕ?

– ЗА ДА ТЕ ИЗЯМ! – ИЗРЪМЖАЛ ВЪЛКЪТ И СКОЧИЛ.

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА ЕДВА УСПЯЛА ДА ИЗБЯГА НАВЪН.

ЗА ЩАСТИЕ В ТОВА ВРЕМЕ ОТТАМ МИНАВАЛ ЕДИН ЛОВЕЦ. ЩОМ ЗЪРНАЛ ВЪЛКА, ТОЙ СВАЛИЛ ПУШКАТА И ГО ПРОГОНИЛ. ПОСЛЕ ВЛЕЗЛИ В КЪЩАТА И НАМЕРИЛИ СКРИТАТА В ГАРДЕРОБА БАБА. ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА СЕ ХВЪРЛИЛА В ПРЕГРЪДКИТЕ Й, А ПОСЛЕ ДВЕТЕ БЛАГОДАРИЛИ НА ЛОВЕЦА, ЧЕ ГИ Е СПАСИЛ И ГО НАГОСТИЛИ С ХУБАВИ ПИТКИ.

III

*Българска легенда,
преразказана от Цанко Лалев*

АРКОЛИЯ

Един ден крал Вълкашин извикал сина си и му казал:
– Марко, аз остарях и скоро ще си ида от този свят. Вземи сабята ми! Тя не е обикновена, а сече дърво и камък.

Юнакът хванал сабята, изтеглил я от ножницата – острието ѝ блеснало като пламък.

– И конят, който яздех не беше обикновен – казал кралят. – Аз имах една бяла кобила, която беше крилата. Преди година я отведох в Пирин планина и я пуснах на свобода. Кой знае дали е още жива.

Марко препасал сабята и веднага тръгнал на път. Стигнал Пирин планина. Прекосил гората с великански борове и излязъл на каменистите поляни, които опирали в непристъпни скали. После юнакът стигнал до бистро езеро. Близо до брега му видял бялата кобила, а след нея пристъпвал млад, крилат жребец – синът ѝ. Козината му била изпъстрена с червени петна.

Крали Марко се затичал към конете. Кобилата вдигнала глава и препуснала. Още малко и Марко щял да я хване, но тя се хвърлила в езерото и заплувала. Тогава юнакът сграбчил гривата на жребеца и се метнал на гърба му.

Младият кон се втурнал в галоп – като вихър обиколил три пъти езерото. Като видял, че не може да хвърли юнака от гърба си, също скочил във водата. Марко се вкопчил с две ръце за гривата.

ЖРЕБЕЦЪТ ПРЕПЛУВАЛ ЕЗЕРОТО, ИЗЛЯЗЪЛ НА БРЕГА И ЛИТНАЛ. ИЗДИГНАЛ СЕ НАД ПОКРИТИТЕ С ЛЕД ВЪРХОВЕ И СЕ СПУСНАЛ КАТО КАМЪК НАДОЛУ, НО МАРКО ПАК НЕ ГО ПУСНАЛ.

КОНЯТ СЪТПИЛ НА ЗЕМЯТА И ПРОГОВОРИЛ

– Ти ме надви, юначе. Отсега аз ще съм ти верен слуга.

КРАЛИ МАРКО ОТВЪРНАЛ:

– Няма да си ми слуга, ти ще си ми побратим. И понеже козината ти и нашарена с червени петна, ти давам име Шарколия.

От този ден крилатият кон и Крали Марко станали неразделни.

Езопова басня

ЩЪРКЕЛЪТ И ЛИСИЦАТА

Веднџж лисицата намислила да се пошегува с щъркела и го поканила на обед. Той приел и още на другия ден почукал с дългия клюн на вратата ѝ.

– Влез, добре си дошъл! – посрещнала го тя. – Заповядай на трапезата. Сготвила съм вкусна гозба.

Настанил се щъркелът край масата. Лисицата поднесла супа в широки чинии и бързо излочила своята с език. А щъркелът, колкото и да се мъчел, не успял да вкуси дори една капчица, защото чинията била твърде плитка за дългия му клюн. Така си останал гладен.

– Щърко, защо не ядеш от супата? – попитала го уж загрижено лисицата. – Не ти ли харесва?

Разбрал щъркелът, че лисицата го е взела на присмех.

– Благодаря, че ме покани – рекъл той. – Заповядай и ти утре вкъщи на обед.

На следващия ден, в уречения час, лисицата пристигнала в дома на щъркела.

– Добър ден, Щъркелчо!

– Добре дошла, Лисо! Заповядй да те нагостя!

– Благодаря, че ме покани – седнала на трапезата лисана. – Много съм гладна и надушвам колко вкусно ухае гозбата.

Домакинът поднесъл чорбица, само че този път тя била сипана в дълбоки гърнета с тясно гърло.

ЩЪРКЕЛЪТ БЪРЗО ИЗГЪЛТАЛ СВОЯ ОБЯД С ДЪЛГИЯ СИ КЛЮН,
А ЛИСИЦАТА ДОРИ НЕ УСПЯЛА ДА СИ ПЪХНЕ МУЦУНА В СЪДИН-
КАТА И ВЪОБЩЕ НЕ БЛИЗНАЛА ОТ ЯДЕНЕТО.

– ДОБРЕ... – СТАНАЛА ДА СИ ХОДИ ПО НЯКОЕ ВРЕМЕ ЛИСАНА.
– КАКТО ГОСТИХ, ТЪЙ МЕ ГОСТИХА.

ТАКА ТЯ ТРЯБВАЛО ДА СЕ ВЪРНЕ ВКЪЩИ ГЛАДНА, ЗАСРАМЕНА
И С ПОДВИТА ОПАШКА.

Ю

Откъс от приказката **Юначното петле**
на Ангел Каралийчев

НАЧНОТО ПЕТЛЕ

И НАПЕРЕНОТО ПЕТЛЕ ТРЪГНАЛО КЪМ ЦАРСКИЯ ДВОРЕЦ. ВЪР-
ВЯЛО, ВЪРВЯЛО, СТИГНАЛО ДО ЕДНА РЕКА БЕЗ БРОД И БЕЗ МОСТ.
СПРЯЛО СЕ, МИСЛИЛО, ЧУДИЛО СЕ, НАЙ-СЕТНЕ СИ РЕКЛО:

– А БЕ, АЗ ЗАЩО ЛИ СЕ ЧУДЯ?

И КАТО СЕ НАВЕЛО, ПРОТОЧИЛО ШИЯ И ЗАХВАНАЛО ДА ПИЕ.
ЦЯЛАТА РЕКА ПРЕСУШИЛО И МИНАЛО НА ДРУГИЯ БРЯГ.

ПРОДЪЛЖИЛО ПО-НАТАТЪК. НАВЛЯЗЛО В ЕДНА ГОРА. ИЗВЕД-
НЪЖ НАПРЕДЕ МУ ИЗСКОЧИЛ ЕДИН ЛЪВ И СЕ ОЗЪБИЛ:

– ХЕЙ ТИ, ДЕТО ХОДИШ НА ДВА КРАКА, КОЙ ТИ ПОЗВОЛИ ДА
ВЛИЗАШ В МОЯТА ГОРА? ВРЪЩАЙ СЕ ИЛИ ЩЕ ТЕ ИЗЯМ!

– Ще ми изядеш опашката! Я се махай от пътя ми! – ядосало се петлето, клъвнало лъва и го глътнало.

Вечерта петлето с оскубаната опашка стигнало царския дворец. Кацнало на един клон в градината пред отворения прозорец, където спял царят. На масичката, до царската глава, лъщяла подковата на дядовото Пешово магаре.

– Кукуригу-у-у! – плеснало с криле петлето.

– Кой нарушава царския ми сън? – изревал царят.

– Аз! – отвърнало петлето.

– Какво искаш?

– Подковата!

– Не я давам! Тя ми е късмет! – отвърнал царят, грабнал я от масичката и я мушнал в пазвата си.

Тогавя петлето още по-силно изкукуригало:

– Цяла нощ ще пея и няма да те оставя да спиш.

– Тъй ли? – заканил се царят и плеснал три пъти с ръце.

Мигом влезли деветима царедворци и паднали на колене. Царят им рекъл:

– Заповядам да напалите голямата пещ, да хванете онова петле и да го хвърлите живо вътре!

Както заповядал царят, тъй направили царедворците.

Хвърлили петлето в огнената пещ, но то не се уплашило. Щом стъпило върху въглените, зяпнало и рекло:

– *Водолей, водолей,
всичката вода излеи,
въглените угаси
и петленцето спаси!*

Додето изрече тези думи, цялата река рухнала навън и заляла пещта. Угасила въглените.

Ян Бибиян

*Откъс от романа Ян Бибиян
на Елин Пелин*

Сред къпините имаше голям камък. Гущерът изпълзя на тоя камък. Ян Бибиян не го изпускаше от погледа си. Той го следеше с живите си очи и почна да оглежда камъка и да търси място, откъде най-лесно може да се покачи върху него. Гущерът забеляза движенията на малкия, плъзна се по камъка и изчезна в една голяма дупка под него.

– Фют! – извика недоволен Ян Бибиян и махна с ръка.

Отведнъж из дупката, която беше под камъка, изскокна едно малко човече, скочи на камъка и каза:

– Ей, хлапе, защо ме викаш?

– Аз не те викам – каза Ян Бибиян и почна да разглежда учудено това дете, което никога не беше виждал.

– Как не си ме викал? Нали ти преди малко извика „Фют“!

– Да, но тебе не виках.

– Аз съм малко дяволче и се казвам Фют – каза странното човече и почна да подскача върху камъка и да се смее.

Ян Бибиян не се уплаши от дяволчето. Напротив, то му хареса и той почна да го гледа с любопитство и с усмивка. То донякъде приличаше на Ян Бибиян, само че бе по-слабо и много пъргаво. То скачаше бързо и леко като бълха и много лукаво въртеше очите си. А като се смее-

ШЕ, В УСТАТА МУ БЛЕЩЯХА ХУБАВИ БЕЛИ ЗЪБИ. ОТСТРАНИ НА ЧЕЛОТО МУ, ПОД РОШАВАТА МУ КОСА, СЕ ПОДАВАХА ДВЕ МАЛКИ РОГЧЕТА. ОТЗАДЕ МУ СЕ МЯТАШЕ ДЪЛГА ОПАШКА.

ДЯВОЛЧЕТО ОТВЕДНЪЖ СПРЯ ДА СКАЧА И ПОПИТА ПРИЯТЕЛСКИ:

– КАК ТИ Е ИМЕТО?

ЯН БИБИЯН ВДИГНА ГЛАВА И КАЗА ВАЖНО:

*Аз съм Ян Бибиян,
аз съм малък като залък,
силен като великан.*

СЪДЪРЖАНИЕ

АЛИСА 4

Адаптация по романа Алиса в Страната на чудесата на Луис Карол

Илюстрация Ники Вукадинова

БАМБИ 6

Адаптация по романа Бамби на Феликс Залтен

Илюстрация Кирил Танев

ВЪЛКЪТ И СЕДЕМТЕ КОЗЛЕТА 8

Адаптация по приказката Вълкът и седемте козлета на Братя Грим

Илюстрация Кирил Танев

ГЪЛИВЕР 10

Адаптация по романа Пътешествията на Гъливър на Дж. Суифт

Илюстрация Ники Вукадинова

ДВОЙНАТА ЛОТХЕН 12

Откъс от романа Двойната Лотхен на Ерих Кестнер

Илюстрация Олег Топалов

ЕМИЛ ОТ ЛЬОНЕБЕРЯ 14

Откъс от романа Емил от Льонеберя на Астрид Линдгрен

Илюстрация Пламена Тодорова

ЖИТЕНАТА ПИТКА 16

Адаптация по приказката Житената питка на Ангел Каралийчев

Илюстрация Кирил Танев

ЗЛАТОКОСКА 18

Адаптация по английската приказка Златокоска и трите мечки

Илюстрация Кирил Танев

ИДА 20

Откъс от приказката Цветята на малката Ида на Андерсен

Илюстрация Олег Топалов

ЙОРИ 22

Откъс от романа Мечо Пух на Алън А. Милн

Илюстрация Кирил Танев

КАРЛСОН 24

Откъс от романа Карлсон, който живее на покрива на Астрид Линдгрен

Илюстрация Илун Викланд

ЛУКЧО 26

Откъс от романа Приключенията на Лукчо на Джани Родари

Илюстрация Кирил Танев

МЕРИ ПОПИНЗ 28

Откъс от романа Мери Попинз на Памела Травърз

Илюстрация Ингрид Магалинска

НЕРОДЕНА МОМА 30

Откъс от приказка Неродена мома, преразказана от Цанко Лалев

Илюстрация Кирил Танев

ОЛЕ-ЗАТВОРИ ОЧИЧКИ.....32

Откъс от приказката Оле-затвори-очички на Х. Кр. Андерсен

Илюстрация Ингрид Магалинска

ПИПИ ДЪЛГОТО ЧОРАПЧЕ.....34

Откъс от романа Пипи Дългото чорапче на Астрид Линдгрен

Илюстрация Ингрид Ванг Нюман

РАПУНЦЕЛ36

Адаптация по приказката Рапунцел на Братя Грим

Илюстрация Магдалена Добрева

СНЕЖАНКА38

Адаптация по приказката Снежанка и седемте джуджета на Братя Грим

Илюстрация Олег Топалов

ТОШКО АФРИКАНСКИ40

Откъс от повестта Тошко Африкански на Ангел Каралийчев

Илюстрация Ирина Кавалова

УЕНДИ.....42

Откъс от романа Питър Пан на Джеймс Матю Бари

Илюстрация Кирил Танев

ФЕИТЕ44

Адаптация по приказката Феите на Шарл Перо

Илюстрация Ники Вукадинова

ХИТЪР ПЕТЪР 46

Хитър Петър и сянката му – българска народна приказка

Илюстрация Кирил Танев

ЦАР ДРОЗДОБРАД..... 48

Адаптация по приказката Цар Дроздобрад на Братя Грим

Илюстрация Ники Вукадинова

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА..... 50

Адаптация по приказката Червената шапчица на Шарл Перо

Илюстрация Магдалена Добрева

ШАРКОЛИЯ..... 52

Българска легенда, преразказана от Цанко Лалев

Илюстрация Олег Топалов

ЩЪРКЕЛЪТ И ЛИСИЦАТА 54

Езопова басня

Илюстрация Кирил Танев

ЮНАЧНОТО ПЕТЛЕ 56

Откъс от приказката Юначното петле на Ангел Каралийчев

Илюстрация Христо Димитров

ЯН БИБИЯН 58

Откъс от романа Ян Бибиан на Елин Пелин

Илюстрация Кирил Танев